

[Harald Nielsen.]

til udvalget, og det er også den højtærede finansminister, der har ansvaret for udnævnelser og ansættelser, der foretages, og som vi eventuelt må tale nærmere om, når sagen ligger fuldt opklaret.

Jeg vil dog, også for en ordens skyld, i anledning af den højtærede finansministers udtalelse til Berlingske Tidende tilføje, at mig bekendt har vi ikke fra toldudvalgets side bedt om at få bestemte embedsmænd til at betjene os i udvalgsarbejdet.

Ja, mere har jeg ikke at sige ved denne lejlighed, og jeg skal med disse bemærkninger på venstres vegne anbefale de stillede ændringsforslag til vedtagelse.

Jørgen Jensen: Det er næppe nødvendigt at omtale alle de stillede 26 ændringsforslag, men jeg vil dog gerne sige lidt om enkelte af dem, bl. a. det første, der drejer sig om en temmelig vidtgående bemyndigelse til finansministeren.

Det konservative folkeparti er ikke glad for bemyndigelser i almindelighed, men vi erkender, at en bemyndigelse i særlige tilfælde kan være nødvendig. En sådan situation foreligger i forbindelse med de forhandlinger, som er indledt med Det europæiske økonomiske Fællesskab. Når Danmark her søger at opnå overgangsordninger for nogle varer, må der også være en vis mulighed for at forhandle herom, og den skabes gennem den foreslåede bemyndigelse, som i øvrigt skal respektere de forpligtelser, vi har indgået over for EFTA. Bemyndigelsen begrænses endvidere af, at der skal være tilslutning fra et folketingsudvalg, før finansministeren kan bekendtgøre, hvilke varer der kan nøjes med en nedsættelse af tolden til 70 pct. af basistolden mod de 60 pct., som i henhold til vore EFTA-forpligtelser skal være hovedreglen fra 1. marts. Mit parti er tilfreds med, at dette udvalg — således som det fremgår af bemærkningerne til ændringsforslaget — bliver folketingets markedsudvalg. På dette punkt har der fra konservativ side ingen vaklen været.

Om de øvrige ændringsforslag kun dette: Nedsættelsen af tolden på appelsiner og bananer til 5 pct. af værdien var absolut påkrævet. Hvorfor skulle husmødrene betale 18 pct., som foreslået i selve lovfor-

slaget, i told for appelsiner, som heldigvis er allemandsspise i dag? Gennem de resterende ændringsforslag har vi forsøgt — så langt det var gørligt — at støtte industrien ved at indføre toldfrihed for materialer, som bruges i dansk produktion, og som ikke fremstilles herhjemme. Der er her fortrinsvis tale om tekniske justeringer af gældende toldfritagelsesordninger. Endelig er vi tilfredse med, at tolden på kaffe og te bliver, som den er.

I øvrigt vil jeg gerne udtrykke min glæde over den enighed, som betænkningen er udtryk for. Det må vist betegnes som lidt af en historisk begivenhed, at samtlige udvalgsberettede partier i folketinget er blevet enige om en så forholdsvis vidtgående ændring af toldloven, som det fremsatte lovforslag plus de 26 ændringsforslag indebærer. De traditionelle modsætningsforhold på dette erhvervspolitiske område synes altså — og jeg siger heldigvis — nu endelig at være forsvundet.

Der er dog endnu nogle uafklarede problemer tilbage. Siden betænkningen blev skrevet, har udvalget modtaget yderligere henvendelser fra interesserede erhvervsgrupper, og de må naturligvis nøje overvejes.

Fra konservativ side har vi også i udvalget rejst spørgsmålet om, hvorvidt det ikke ville være fornuftigt — ikke mindst med henblik på forhandlingerne med de seks — at få told på nogle af de landbrugsvarer, som hidtil har haft toldfrihed. Vi må her huske, at flere af fællesmarkedslandene og mange andre lande har told på disse varer, og ved den nye landbrugsordning, som de seks snart vil gennemføre, vil der blive etableret et system med variable importafgifter. Af forhandlingsmæssige grunde kunne det derfor måske være fordelagtigt også for Danmark at være rustet på dette punkt. Vi må i udvalget i dag drøfte dette problem nærmere.

Også i forholdet til EFTA er der nogle problemer, som ikke er klaret i det hidtidige udvalgsarbejde, især vedrørende kapitel 15 — olier m. v. Her synes jeg at den høje regering kunne have handlet noget mere effektivt, d.v.s. noget hurtigere. Det havde været rimeligt, at regeringen — formentlig den højtærede udenrigsminister — på et langt tidligere tidspunkt havde forelagt EFTAs råd de spørgsmål, som nødvendigvis